

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 9.4.2014
SWD(2014) 123 final

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΗΣ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΕΠΠΤΩΣΕΩΝ

που συνοδεύει το έγγραφο

Πρόταση

**ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
σχετικά με τις μονοπρόσωπες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης**

{COM(2014) 212 final}
{SWD(2014) 124 final}

1. Ορισμός του προβλήματος

Μόνο το 2% των μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ) επενδύουν στην αλλοδαπή μέσω της σύστασης εταιρειών σε άλλες χώρες. Αυτό το χαμηλό επίπεδο επενδύσεων μπορεί να αποδοθεί σε ένα σύνολο παραγόντων, όπως οι διαφορές μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών και η έλλειψη εμπιστοσύνης των δυνητικών πελατών και επιχειρηματικών εταίρων προς τις αλλοδαπές εταιρείες. Για να κερδίσουν την εμπιστοσύνη των αλλοδαπών πελατών και να βρίσκονται πλησιέστερα στην τοπική αγορά στην οποία λειτουργούν, οι ΜΜΕ και άλλες εταιρείες συχνά επιλέγουν να λειτουργούν μέσω θυγατρικών που ανήκουν εξ ολοκλήρου σε αυτές.¹ Όμως, η ίδρυση θυγατρικών στην αλλοδαπή είναι συχνά επαχθής.

Οι γλωσσικές, διοικητικές και νομικές διαφορές μεταξύ των κρατών μελών μπορεί να καθιστούν δαπανηρή την ίδρυση και τη διαχείριση θυγατρικών στην αλλοδαπή. Πρώτον, οι άμεσες δαπάνες (που πραγματοποιούνται λόγω των υποχρεωτικών απαιτήσεων για τη σύσταση μιας εταιρείας²) μπορεί να είναι υψηλότερες από ό,τι στη χώρα εγκατάστασης της εταιρείας. Δεύτερον, οι διαφορές μεταξύ των εθνικών δικαίων³ έχουν συχνά ως αποτέλεσμα να υπάρχει μεγαλύτερη ανάγκη για νομικές συμβουλές και, κατ' επέκταση, συνεπάγονται πρόσθετο κόστος. Εάν υπήρχε μεγαλύτερη ομοιότητα απαιτήσεων σε όλη την ΕΕ, δεν θα υπήρχε τόσο μεγάλη ανάγκη για πρόσθετες συμβουλές. Όλες αυτές οι δαπάνες μπορεί να είναι ιδιαίτερα υψηλές για τους ομίλους εταιρειών, εφόσον μια μητρική εταιρεία πρέπει επί του παρόντος να ικανοποιεί διαφορετικές απαιτήσεις για κάθε χώρα στην οποία επιθυμεί να συστήσει θυγατρική εταιρεία.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επιχείρησε να αντιμετωπίσει τα εμπόδια σε βάρος των επιχειρήσεων που επιθυμούν να δραστηριοποιηθούν σε διασυνοριακό επίπεδο, με την πρόταση που εξέδωσε το 2008 περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής ιδιωτικής εταιρίας (SPE). Για να εγκριθεί η εν λόγω πρόταση, ωστόσο, έπρεπε να γίνει ομόφωνα αποδεκτή από τα κράτη μέλη και, επειδή δεν σημειώθηκε πρόοδος κατά τις διαπραγματεύσεις, η Επιτροπή αποφάσισε να την αποσύρει (απόφαση που ελήφθη στο πλαίσιο του προγράμματος REFIT⁴). Αντ' αυτού, η Επιτροπή ανακοίνωσε ότι θα πρότεινε εναλλακτικά μέτρα για την αντιμετώπιση ορισμένων προβλημάτων που συναντούν οι ΜΜΕ και άλλες εταιρείες στην προσπάθειά τους να δραστηριοποιηθούν πέραν των εθνικών συνόρων. Η προσέγγιση αυτή είναι σύμφωνη με το Σχέδιο δράσης 2012 για το ευρωπαϊκό εταιρικό δίκαιο και την εταιρική διακυβέρνηση⁵, το οποίο επαναβεβαίωσε τη δέσμευση της Επιτροπής να αναλάβει άλλες πρωτοβουλίες, πέρα από την πρόταση SPE, με σκοπό να βελτιωθούν οι ευκαιρίες λειτουργίας των εταιρειών σε διασυνοριακό επίπεδο. Η παρούσα εκτίμηση επιπτώσεων (ΕΕ) εντάσσεται στο πλαίσιο αυτό

---

¹ Οι θυγατρικές έχουν χωριστή νομική προσωπικότητα και εφαρμόζουν τους κανόνες της χώρας εγγραφής τους. Επομένως, ενώ παρέχουν στους πελάτες τους το σήμα και τη φήμη της μητρικής εταιρίας, τους προσφέρουν επίσης την ασφάλεια που συνεπάγεται η συναλλαγή με μια εταιρεία η οποία έχει το νομικό καθεστώς εθνικής και όχι αλλοδαπής εταιρείας.

² Π.χ. ελάχιστες κεφαλαιακές απαιτήσεις, έξοδα εγγραφής ή συμβολαιογράφου.

³ Π.χ. διαφορές στο καταστατικό της εταιρίας, στην οργάνωση και τη δομή των εταιριών ή στις απαιτήσεις υποβολής αναφορών.

⁴ Η απόσυρση της πρότασης SPE αναφέρθηκε στο παράρτημα της ανακοίνωσης «Πρόγραμμα βελτίωσης της καταλληλότητας και της αποδοτικότητας του κανονιστικού πλαισίου (REFIT): Αποτελέσματα και επόμενα βήματα», COM(2013) 685 της 2.10.2013.

⁵ COM (2012) 740.

και εστιάζεται κυρίως στις δυσκολίες που ανακύπτουν κατά τη σύσταση θυγατρικών στην αλλοδαπή.

2. Η ανάγκη για την ανάληψη πρωτοβουλίας της ΕΕ

Προς το παρόν, οι λύσεις που υιοθετούν τα κράτη μέλη για την απλούστευση της διαδικασίας και τη μείωση του κόστους ίδρυσης μιας εταιρείας επικεντρώνονται στις αντίστοιχες εθνικές καταστάσεις τους (δηλαδή στο ισχύον εθνικό δίκαιο), χωρίς να υπάρχει συντονισμός με άλλα κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, εξακολουθούν να υπάρχουν διαφορές μεταξύ των εθνικών κανόνων και είναι απίθανο να επιχειρήσουν τα κράτη μέλη να εισαγάγουν στο εγγύς μέλλον με δική τους πρωτοβουλία στα εθνικά τους νομικά συστήματα ταυτόσημες απαιτήσεις για μια συγκεκριμένη μορφή εταιρείας του εταιρικού δικαίου. Αντίθετα, είναι πιθανό οι μεμονωμένες δράσεις των κρατών μελών να συνεχίσουν να οδηγούν σε αποκλίνουσες εθνικές προσεγγίσεις. Η συμμόρφωση με αυτά τα διαφορετικά συστήματα θα συνέχιζε, συνεπώς, να επιφέρει πρόσθετες δαπάνες για τις ΜΜΕ και θα απέτρεπε τη μεγαλύτερη δραστηριοποίησή τους στην αλλοδαπή. Ενόψει αυτής της κατάστασης, ο μόνος εφικτός τρόπος για την υπέρβαση των εμποδίων που συναντούν οι εταιρείες επί του παρόντος είναι να αντιμετωπιστούν σε επίπεδο ΕΕ.

3. Στόχοι της πρωτοβουλίας της ΕΕ

Ο γενικός στόχος της πρωτοβουλίας της ΕΕ θα είναι η τόνωση της επιχειρηματικής δραστηριότητας μέσω της διευκόλυνσης των επιχειρηματιών, και ιδίως των ΜΜΕ, να ιδρύουν εταιρείες στην αλλοδαπή, με στόχο την προώθηση της ανάπτυξης, της δημιουργίας θέσεων απασχόλησης και της καινοτομίας στην ΕΕ. Ο ειδικός στόχος θα είναι να μειωθούν ορισμένα στοιχεία του κόστους που συνήθως σχετίζονται με τη σύσταση και λειτουργία θυγατρικών εταιρειών στην αλλοδαπή. Ο επιχειρησιακός στόχος θα είναι η εναρμόνιση ορισμένων συναφών στοιχείων των εθνικών νομοθεσιών, ώστε να καταστεί ευκολότερη η σύσταση επιχειρήσεων στην αλλοδαπή.

4. Επιλογές πολιτικής

Δεδομένου ότι σκοπός της παρούσας πρωτοβουλίας θα είναι η αντιμετώπιση των εμποδίων που συναντούν οι επιχειρήσεις, και ιδίως οι ΜΜΕ, τα οποία είναι παρόμοια με αυτά που αντιμετώπιζε η πρόταση SPE του 2008, η παρούσα εκτίμηση επιπτώσεων εξετάζει παρόμοιες επιλογές πολιτικής, αλλά απορρίπτει εξ αρχής κάθε πρόταση που κρίνεται ανέφικτη, που δεν αφορά άμεσα την ίδρυση θυγατρικών ή θα προκαλούσε αδικαιολόγητες διακρίσεις μεταξύ των εταιρειών. Για τον λόγο αυτό, έχει απορριφθεί η επιλογή της θέσπισης κανόνων που θα εφαρμόζονταν μόνο στις ΜΜΕ, καθώς η εφαρμογή τους στην πράξη θα ήταν δύσκολη και θα περιόριζε το πεδίο εφαρμογής της πρωτοβουλίας. Αντίθετα, ο στόχος είναι να θεσπιστούν κανόνες που είναι κατ' εξοχήν κατάλληλοι για τις ΜΜΕ και ομίλους εταιρειών που ανήκουν σε ΜΜΕ, αλλά δεν εμποδίζουν τις μεγαλύτερες εταιρείες να επωφελούνται από αυτούς. Επιπλέον, η εκτίμηση επιπτώσεων έχει απορρίψει την πιθανότητα θέσπισης μιας νέας ευρωπαϊκής νομικής μορφής *sensu stricto* ή της εναρμόνισης του τομέα του εταιρικού δικαίου σε σχέση με τη διαδικασία σύστασης θυγατρικών τόσο υπό μορφή ανώνυμων εταιρειών όσο και εταιρειών περιορισμένης ευθύνης.

Οι επιλογές πολιτικής που εξετάστηκαν διεξοδικότερα αφορούν τις εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με ένα και μόνο εταίρο, διότι αυτή η μορφή εταιρείας επιλέγεται κατά κανόνα για τη σύσταση θυγατρικών. Η προτεινόμενη εναρμόνιση του σχετικού τομέα του εταιρικού δικαίου θα απαιτούσε από τα κράτη μέλη να εισαγάγουν στην εθνική νομοθεσία τους διατάξεις σχετικά με μια εταιρική μορφή βάσει του εθνικού εταιρικού δικαίου ο νομικός ορισμός της οποίας θα ήταν ο ίδιος σε όλα τα κράτη μέλη και θα είχε την κοινή συντομογραφία SUP (*Societas Unius Personae*). Οι αναλυτικότερες επιλογές πολιτικής εξετάστηκαν σε σχέση με τα ακόλουθα θέματα:

1) εγγραφή σε μητρώο

2) ελάχιστο απαιτούμενο κεφάλαιο.

Επανεξετάστηκαν διάφορα μοντέλα της διαδικασίας εγγραφής, λαμβάνοντας υπόψη τις πιθανές επιλογές για συγκεκριμένες πτυχές του μοντέλου και την αλληλεπίδραση αυτών των πτυχών, π.χ. ηλεκτρονική εγγραφή (δυνατότητα μόνο ηλεκτρονικής εγγραφής ή δυνατότητα τόσο ηλεκτρονικής εγγραφής όσο και εγγραφής σε έντυπο μέσο) και χρήση ενός υποδείγματος για το καταστατικό (υποχρεωτική σε περίπτωση ηλεκτρονικής εγγραφής).

Επανεξετάστηκαν διάφορα μοντέλα για το ελάχιστο απαιτούμενο κεφάλαιο και ελήφθη παρομοίως υπόψη η αλληλεπίδραση των διαφόρων πτυχών, π.χ. ελάχιστο απαιτούμενο κεφάλαιο (καθορισμός ελάχιστου απαιτούμενου κεφαλαίου ίσου με το μέσο ελάχιστο απαιτούμενο κεφάλαιο των χωρών της ΕΕ ή ίσο με 1 ευρώ) και χρήση μέσων προστασίας των πιστωτών (καθορισμός του ελάχιστου απαιτούμενου κεφαλαίου στο ποσό του ενός ευρώ, αλλά με την πρόσθετη απαίτηση της τήρησης του κριτηρίου του υγιούς ισολογισμού και της έκδοσης δήλωσης φερεγγυότητας).

5. Προτιμώμενες επιλογές και οι επιπτώσεις τους,

Εγγραφή σε μητρώο

Το σενάριο της «αδράνειας» δεν θα επιτύγχανε τον στόχο της πρωτοβουλίας της ΕΕ, διότι δεν θα μείωνε το κόστος ίδρυσης μονοπρόσωπων εταιρειών περιορισμένης ευθύνης. Επιπλέον, οι δυνητικές αλλαγές στα εθνικά εταιρικά δίκαια που δεν συντονίζονται σε επίπεδο ΕΕ δεν θα δημιουργούσαν επαρκή συνοχή ή συμβατότητα μεταξύ του εταιρικού δικαίου των κρατών μελών.

Η επιλογή που θα επέτρεπε την επίτευξη των στόχων με τον καλύτερο τρόπο θα ήταν να καταστεί διαθέσιμη η ηλεκτρονική εγγραφή με τη χρήση ενός ενιαίου υποδείγματος καταστατικού. Από όλες τις εξετασθείσες επιλογές, αυτή θα επέφερε τη μεγαλύτερη μείωση του κόστους, με εξοικονομήσεις που προκύπτουν τόσο από τη διαδικασία άμεσης επιγραμμικής εγγραφής όσο και από τη χρήση ενός ενιαίου σε επίπεδο ΕΕ υποδείγματος εκ μέρους των εταιρειών που επιλέγουν τον τρόπο της ηλεκτρονικής εγγραφής. Η επιλογή αυτή θα ήταν συνεπής με άλλες πολιτικές της ΕΕ.⁶ Θα διασφάλιζε τη διαθεσιμότητα διαδικασίας

---

⁶ Σύμφωνα με κάθε μία από τις εξετασθείσες επιλογές, οι στόχοι αυτοί θα μπορούσαν να επιτευχθούν μόνο με ορισμένα επιπλέον έξοδα για τα κράτη μέλη, το ύψος των οποίων θα εξαρτιόταν από τις τρέχουσες ρυθμίσεις εγγραφής που εφαρμόζονται σε εθνικό επίπεδο. Οι επιλογές που προσφέρουν τόσο τη δυνατότητα ηλεκτρονικής

ηλεκτρονικής εγγραφής για την οποία θα μπορούσε να χορηγηθεί υπόδειγμα σε επίπεδο ΕΕ, χωρίς υποχρέωση των κρατών μελών και των επιχειρήσεων να την αποδεχθούν ως τη μόνη διαδικασία εγγραφής των SUP. Αυτή η επιλογή θα είχε τον μεγαλύτερο δυνατό θετικό αντίκτυπο στους ιδρυτές εταιρειών, χωρίς να έχει σημαντικότερο αρνητικό αντίκτυπο σε άλλους ενδιαφερομένους από τον αντίκτυπο των άλλων επιλογών. Για να δοθεί μια ένδειξη του μεγέθους της δυνητικής εξοικονόμησης κόστους για τους ιδρυτές μονοπρόσωπων εταιρειών περιορισμένης ευθύνης, υπολογίστηκαν σενάρια μικρής και μεγάλης εξοικονόμησης. Η εξοικονόμηση κόστους για τους ιδρυτές SUP στην ΕΕ θα μπορούσε να κυμανθεί από 21 εκατ. ευρώ βάσει του σεναρίου χαμηλής εξοικονόμησης έως 58 εκατ. ευρώ με το σενάριο μεγάλης εξοικονόμησης σε ένα έτος.

Από τα προτεινόμενα μέτρα στο πλαίσιο των διαφόρων επιλογών, η εισαγωγή μιας διαδικασίας ηλεκτρονικής εγγραφής θα είχε τον μεγαλύτερο αντίκτυπο στα κράτη μέλη και σε άλλους φορείς. Ο αντίκτυπος θα ήταν, ωστόσο, διαφορετικός από το ένα κράτος μέλος στο άλλο, ανάλογα με τον υφιστάμενο βαθμό ψηφιοποίησης της διαδικασίας εγγραφής σε εθνικό επίπεδο, με τους διαθέσιμους ανθρώπινους πόρους, καθώς και με τον τρόπο με τον οποίο το κράτος μέλος επιλέγει να συμμορφωθεί με τα πρότυπα που επιβάλλει η πρωτοβουλία, εφόσον δεν θα επιβαλλόταν στα κράτη μέλη καμία συγκεκριμένη μέθοδος ή μέσο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου «τελικού αποτελέσματος». Τα κράτη μέλη θα εξακολουθούσαν να έχουν την πλήρη ευθύνη για την ποιότητα των αναγκαίων ελέγχων που διενεργούνται στους αιτούντες και η πρωτοβουλία δεν θα υποβάθμιζε τυχόν υφιστάμενα πρότυπα σε σχέση με τους εν λόγω ελέγχους. Αυτό αναμένεται ότι θα μετριάσει τις ανησυχίες ορισμένων ομάδων ενδιαφερομένων, όπως οι συμβολαιογράφοι, μήπως μειωθεί το επίπεδο ελέγχου που ασκείται εντός των κρατών μελών. Όπως ήδη συμβαίνει σε πολλά κράτη μέλη, η διαδικασία εγγραφής σε μητρώο θα μπορούσε να ελέγχεται αποτελεσματικά και χωρίς τη φυσική παρουσία του ιδρυτή της εταιρείας ενώπιον του συμβολαιογράφου στα κράτη μέλη όπου ισχύει τέτοια απαίτηση. Τα περισσότερα κράτη μέλη θα έπρεπε μάλλον να προσαρμόσουν τα υφιστάμενα εθνικά συστήματα ηλεκτρονικής εγγραφής αντί να δημιουργήσουν νέα και η μόνη δαπάνη για το ενιαίο υπόδειγμα καταστατικού θα ήταν για να καταστεί διαθέσιμο στο Διαδίκτυο. Επιπλέον, τα έξοδα αυτά θα πραγματοποιηθούν από τα κράτη μέλη μόνο μία φορά, ενώ τα οφέλη για τους ιδρυτές εταιρειών θα συνεχίσουν να υπάρχουν και στο μέλλον.

Ελάχιστο απαιτούμενο κεφάλαιο

Το σενάριο της «αδράνειας» δεν θα ήταν αποτελεσματικό για την επίτευξη των στόχων της πρωτοβουλίας της ΕΕ, εφόσον τα εθνικά μέτρα μπορεί να οδηγήσουν τα κράτη μέλη σε διαφορετικές κατευθύνσεις, όπως δείχνουν τα παραδείγματα των μεταρρυθμίσεων στην Ουγγαρία, την Τσεχική Δημοκρατία και τη Σλοβακία⁷. Επιπλέον, οι μεταρρυθμίσεις αυτές που θεσπίζονται σε εθνικό επίπεδο συνήθως αφορούν ένα εθνικό πλαίσιο και δεν θα ήταν επαρκώς συντονισμένες στο επίπεδο της ΕΕ.

Η επιλογή που θα επιτύγχανε τους στόχους με τον καλύτερο τρόπο θα ήταν ένα ελάχιστο απαιτούμενο κεφάλαιο ενός ευρώ, χωρίς πρόσθετα μέτρα για την προστασία των πιστωτών. Αυτό θα μείωνε το κόστος συμμόρφωσης με την ελάχιστη κεφαλαιακή απαίτηση για τις

εγγραφής όσο και εγγραφής σε έντυπο μέσο θα ήταν σύμφωνες με το Ψηφιακό Θεματολόγιο της ΕΕ, εφόσον προσφέρουν τη δυνατότητα, αντί της υποχρέωσης, της ηλεκτρονικής εγγραφής μιας εταιρείας.

⁷ Βλ. το πλήρες κείμενο της εκτίμησης επιπτώσεων.

εταιρείες σε ορισμένα κράτη μέλη χωρίς την επιβολή πρόσθετων δαπανών. Ωστόσο, η επιλογή αυτή δεν είναι εξίσου αποτελεσματική για την επίτευξη των στόχων και δεν παρέχει τον ίδιο βαθμό συνοχής με τις άλλες πολιτικές της ΕΕ, όπως θα συνέβαινε με μια επιλογή που θα μείωνε το ελάχιστο απαιτούμενο κεφάλαιο, αλλά και θα υποχρέωνε παράλληλα τις εταιρείες να ικανοποιούν το κριτήριο του υγιούς ισολογισμού και να εκδίδουν δήλωση φερεγγυότητας. Η τελευταία επιλογή θα εξακολουθούσε να είναι επωφελής για τις εταιρείες, αν και σε μικρότερο βαθμό, και ταυτόχρονα θα ήταν προς το συμφέρον των πιστωτών. Ο αντίκτυπος των δύο επιλογών στα κράτη μέλη, όσον αφορά την εισαγωγή των νέων κανόνων στα εθνικά τους νομικά συστήματα, δεν θα διέφερε σημαντικά. Η προτιμώμενη επιλογή (ελάχιστο απαιτούμενο κεφάλαιο ενός ευρώ σε συνδυασμό με την απαίτηση τήρησης του κριτηρίου του υγιούς ισολογισμού και την έκδοση δήλωσης φερεγγυότητας) θα μπορούσε να αποφέρει για τους ιδρυτές εταιριών στην ΕΕ εξοικονόμηση ποσού μεταξύ 215 εκατ. ευρώ και 595 εκατ. ευρώ για ένα έτος⁸ (αφαιρώντας τυχόν έξοδα για την έκδοση δηλώσεων φερεγγυότητας σε περίπτωση πραγματοποίησης διανομών), ενώ ταυτόχρονα θα εξασφάλιζε επαρκές επίπεδο προστασίας των πιστωτών.

Αυτή η επιλογή θα είχε αντίκτυπο στα κράτη μέλη που δεν εφαρμόζουν επί του παρόντος ελάχιστο απαιτούμενο κεφάλαιο ενός ευρώ ή/και η εθνική νομοθεσία των οποίων δεν προβλέπει τη χρήση δήλωση φερεγγυότητας για τη ρύθμιση των διανομών. Αυτά τα κράτη μέλη θα μπορούσαν, συνεπώς, να μην υποστηρίξουν αυτή την πρωτοβουλία. Το ζήτημα του ελάχιστου απαιτούμενου κεφαλαίου του ενός ευρώ θα επρόκειτο, ωστόσο, να συζητηθεί σε διαφορετικό θεσμικό πλαίσιο από αυτό στο οποίο συζητήθηκε η αποσυρθείσα πρόταση SPE και δεν θα συνδεόταν με άλλα ευαίσθητα θέματα, όπως η συμμετοχή των εργαζομένων και η μεταφορά της καταστατικής έδρας μιας εταιρείας. Αυτό το γεγονός, σε συνδυασμό με τη θέσπιση ισχυρότερης προστασίας των πιστωτών από εκείνη που προβλεπόταν στην πρόταση SPE, θα πρέπει να βελτιώσει τις πιθανότητες να επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των κρατών μελών, ιδίως επειδή η έλλειψη αντισταθμιστικών μέτρων για την προστασία των πιστωτών είναι ένας από τους λόγους για τους οποίους πολλά κράτη μέλη τείνουν να είναι κατά της μείωσης του ελάχιστου απαιτούμενου κεφαλαίου. Σε αντάλλαγμα για το χαμηλό ελάχιστο απαιτούμενο κεφάλαιο, οι εταιρείες θα πρέπει να δώσουν μεγαλύτερη προσοχή στην εξασφάλιση ενός κατάλληλου επιπέδου ρευστότητας πριν προβούν σε διανομές (π.χ. πληρωμή μερισμάτων ή κερδών στον μοναδικό εταίρο).

Προτιμώμενος συνδυασμός επιλογών

Ο συνδυασμός των προτιμώμενων επιλογών από καθεμία από τις προαναφερόμενες δυνατότητες — ηλεκτρονική εγγραφή των SUP, ενιαίο υπόδειγμα καταστατικού σε επίπεδο ΕΕ, ελάχιστο απαιτούμενο κεφάλαιο ενός ευρώ και απαίτηση ικανοποίησης του κριτηρίου του υγιούς ισολογισμού και έκδοση δήλωσης φερεγγυότητας — θα είχε θετικό αντίκτυπο στην άσκηση θεμελιωδών δικαιωμάτων, και ειδικότερα θα ενίσχυε την αρχή της ελευθερίας του επιχειρείν, προβλέποντας έναν άλλο τρόπο άσκησης του δικαιώματος αυτού και παρέχοντας στους ιδρυτές εταιριών ευρύτερη δυνατότητα επιλογής του τρόπου άσκησης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων τους.

---

⁸ Βλ. υπολογισμούς στο παράρτημα της εκτίμησης αντικτύπου.

Οι προτιμώμενες επιλογές θα έχουν επίσης θετικές οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις. Με το να ενθαρρύνουν την επιχειρηματική δραστηριότητα, οι επιλογές αυτές εκτιμάται ότι θα προσφέρουν στους καταναλωτές μεγαλύτερη δυνατότητα επιλογής αγαθών και υπηρεσιών, θα συμβάλλουν στη δημιουργία περισσότερων νέων θέσεων απασχόλησης και ενός συστήματος προστασίας για τους πιστωτές καλύτερα προσαρμοσμένου στο σημερινό επιχειρηματικό περιβάλλον. Εφόσον οι προτιμώμενες επιλογές δεν θα είχαν καμία επίπτωση στο θέμα της μεταφοράς της έδρας ή της συμμετοχής των εργαζομένων, δεν θα ήταν αναγκαίο να ληφθούν μέτρα για να ελαχιστοποιηθεί το ενδεχόμενο καταστρατήγησης των ισχυόντων κοινωνικών και λοιπών δικαιωμάτων, διότι τα μέτρα κατά των καταχρήσεων θεσπίζονται, όταν είναι αναγκαίο, από το εθνικό δίκαιο.

Ο συνδυασμός των προτιμώμενων επιλογών θα μπορούσε να αποφέρει στους ιδρυτές εταιριών στην ΕΕ εξοικονόμηση πόρων μεταξύ **236 εκατ. ευρώ και 653 εκατ. ευρώ σε ένα έτος**. Είναι δύσκολο να προβλεφθεί σε ποιο βαθμό η εν λόγω εξοικονόμηση θα είναι προς όφελος των αλλοδαπών ή των εγχώριων ιδρυτών εταιριών, αλλά η συνολική εξοικονόμηση θα πρέπει να επιτρέψει ιδίως στις ΜΜΕ να αξιοποιήσουν περισσότερο τις ευκαιρίες για να αναπτύξουν επιχειρηματική δραστηριότητα σε διασυνοριακό επίπεδο. Αν και θα πρέπει επιπλέον να συμμορφωθούν και με άλλους τομείς δικαίου πέρα από το εταιρικό δίκαιο στα κράτη μέλη στα οποία θα λειτουργούν, η απλούστευση του κανονιστικού περιβάλλοντος σε σχέση με τα διάφορα θέματα που αντιμετωπίζουν οι προτιμώμενες επιλογές πολιτικής εκτιμάται ότι θα δημιουργήσουν ευνοϊκότερες από τις υφιστάμενες συνθήκες για τις επιχειρήσεις.

6. Παρακολούθηση και αξιολόγηση

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα αξιολογήσει την πρόοδο που θα έχει επιτευχθεί σε σχέση με τους καθορισθέντες στόχους. Η παρακολούθηση θα εστιαστεί αρχικά στην εφαρμογή της πρότασης και στη συνέχεια θα συγκεντρωθούν πιο συγκεκριμένες πληροφορίες σχετικά με τις επιπτώσεις της, π.χ. μέσω της παρακολούθησης του αριθμού των ιδρυόμενων μονοπρόσωπων εταιριών (περιλαμβανομένων των SUP), των τάσεων στις διασυνοριακές τους δραστηριότητες, των εξόδων σύστασης και λειτουργίας τους και της ύπαρξης δυνατότητας ηλεκτρονικής εγγραφής. Σε μεταγενέστερη αξιολόγηση, θα επανεξεταστούν οι τρόποι μεταφοράς της πρότασης στην εθνική νομοθεσία και η επίπτωσή της στα συνήθη έξοδα σύστασης και λειτουργίας μιας επιχείρησης στην αλλοδαπή, καθώς και υποβολής αναφοράς σχετικά με τα πρακτικά προβλήματα που δεν θα έχουν ενδεχομένως επιλυθεί.